

- 6) hvis de i henhold til planen opførte bygninger og faste anlæg, indkøbt materiel etc. i tilskudsperioden anvendes til andre formål end forudsat i planen, og
- 7) hvis forudsætningerne for støtte i øvrigt efter landbrugsministerens skøn er væsentligt forrykket.

Stk. 2. I de i stk. 1 anførte tilfælde kan landbrugsministeren bestemme, at ydede beløb skal tilbagebetales.

Stk. 3. Når forholdene taler derfor, kan landbrugsministeren gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1.

§ 24. Landbrugsministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan i tilskudsperioden foretage eftersyn af de bedrifter, hvortil der er ydet støtte, og lade efterse regnskaber, forretningsbøger m. m. i det omfang, kontrol-

len med en udviklingsplans gennemførelse og anvendelse af bygninger, anlæg, indkøbt materiel m. m. i den periode, hvori der ydes støtte, nødvendiggør det.

Kapitel 6.

Ikrafttræden m. m.

§ 25. Loven træder i kraft den

Stk. 2. Lov nr. 231 af 19. maj 1971 om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger ophæves. Lovens bestemmelser opretholdes dog for så vidt angår de tilsagn om rentetilskud, der er givet inden lovens ophævelse.

§ 26. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De europæiske økonomiske Fællesskabers råd har i 1972 vedtaget et direktiv (72/159/EØF) om modernisering af landbrugsbedrifter. Dette direktiv skal gennemføres i Danmark ved lov.

Som led i den fælles landbrugspolitik har fællesskaberne hidtil bidraget til strukturforbedringer i medlemslandene gennem direkte økonomisk støtte til individuelle strukturprojekter i de enkelte lande efter reglerne i rådsforordning 64/17/EØF (EFT 1963-64 s. 96), der hjemler støtte fra den europæiske landbrugsfonds udviklingssektion.

Med vedtagelsen af 3 direktiver af 17. april 1972 har fællesskaberne øget bestræbelserne for at koordinere medlemslandenes ydelse af statsstøtte til strukturforbedringer i landbruget gennem delvis fælles finansiering af støtte, der ydes efter fælles regler, og gennem bestemmelser, der begrænser adgangen til statsstøtte inden for rammerne af de fælles regler. Disse direktiver er ovennævnte direktiv 72/159/EØF, direktiv 72/160/EØF om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og direktiv 72/161/EØF om social og erhvervsrættelig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget. Endvidere er et direktiv om støtte til oprettelse af producentsammenslutninger under drøftelse.

Rådsdirektiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter påbyder følgende støtteforanstaltninger:

1°. *Rentetilskud* til modernisering af landbrugsbedrifter og gartnerier, der ved gennemførelsen af en udviklingsplan vil kunne sættes i stand til principielt at give de ved bedrifterne beskæftigede personer mindst en arbejdsindtægt, der svarer til den gennemsnitlige arbejdsindtægt for lønmodtagere, der er beskæftiget uden for jordbruget. Der skal principielt være én eller to heltidsbeskæftigede personer ved bedriften.

Tilskud kan også ydes til investeringer i bedrifter, hvis arbejdsindtægter ligger over dette moderniseringsmål, såfremt deres struktur antageligvis, at arbejdsindtægten på længere sigt er i fare for at komme under dette niveau.

Det er en betingelse for ydelse af rentetilskud, at den pågældende bedrift drives af brugeren som hovederhverv, og at brugeren er i besiddelse af tilstrækkelig faglig dygtighed og forpligter sig til at føre regnskab for bedriften.

Rentetilskuddet kan ikke overstige 5 pct. årligt af lån, der optages med henblik på investeringer, der er nødvendige for gennemførelse af udviklingsplanen. Ansøgeren skal selv udrede en rente på mindst 3 pct. årligt af lånet. Der kan ikke ydes tilskud til et større lånebeløb end 40.000 RE (ca. 300.000 kr.) pr. heltidsbeskæftiget person. Tilskud kan som hovedregel maksimalt ydes i 15 år.

2°. *Garanti fra staten* for de under 1° nævnte lån, såfremt ansøgeren ikke kan stille fornøden sikkerhed for lånene.